

Caracterizarea personajului Ana din opera Ion scrisa de Liviu Rebreanu - a doua parte

Din dragoste pentru Ion, Ana accepta relatia cu acesta si, chiar atunci cand, insarcinata, ajunge de rasul satului si e crunt batuta de tatal ei, nu-i reproseaza nimic lui "Ionica".

Pentru ca "a crescut singura, lipsita de o dragoste parinteasca mangaietoare... sufletul ei trist cauta o dragoste sfoasa si adanca". Din dragoste isi infrunta tatal, acceptand orice umilinta din partea lui si a colectivitatii. Ceea ce o distruge insa este totala lipsa de afectiune a lui Ion, pentru care sacrificase totul si fara de care viata ei nu-si afla rostul: "isi zicea mereu ca fara el ar trebui sa moara".

Framantarile fetei, nesigura de dragostea lui Ion, complexata de frumusetea Floricai, sunt surprinse cu fina intuitie psihologica, autorul insistand mai ales pe deznadejdea ei care ii da adesea "ganduri de moarte".

Intalnirile celor doi, bine calculate de catre Ion, o transfigureaza total: "Fata i se imbujora de o incredere senina. Umbla mai sprintena, muncea mai cu drag..." Cu atat mai izbitor este contrastul cu starea ei dupa casatorie. Inca de la nunta, cand surprinde privirea infocata pe care Ion o arunca Floricai, ea "simti ca nadejdile de fericire se risipesc". Ana isi rosteste acum parca propriul bocet: "Norocul meu, norocul meu..."

Privirile ei umile, care exprima "o dragoste de caine huiduit, trezesc mania lui Ion, obsedat ca Baciul tergiverseaza actele pentru cedarea pamantului.

Nunta Floricai cu George e un moment de cumpana in existenta Anei, care intreveade acum moartea ca pe unica scapare din acest univers cuprins parca de "niste ape tulburi". Femeia simte acum "o sila grea pentru tot ceea ce o inconjura", iar copilul i se pare o povara.

Obsesiv ii apare in minte imaginea lui Avrum care se spanzurase. Sinuciderea ei e descrisa minutios intr-un capitol de mare forta analitica, "Streangul".

Moartea eroinei devine, prin urmarile sale - fara sa fie in intentie asa ceva - o cumplita pedeapsa aplicata aceluia care i-a distrus viata. Destinul Anei este unul tipic lumii rurale, unde "femeia reprezinta doua brate de lucru, o zestre si o producatoare de copii" (G. Calinescu).